

DOM MODLITWY HERSZLA ZAGAJSKIEGO

Bóżniczka wzniesiona w **1922 r.** z inicjatywy **Herszla Zagajskiego** (1860–1937) - wykształconego i zamożnego kieleckiego przedsiębiorcy - oryginalnie mieściła się w podwórzu należącej do niego kamienicy przy ul. Słowackiego 3. Przez wiele lat zaniedbywana, we wnętrzu zachowała jednak większość malarskiej dekoracji ścian. Na olejnych wielobarwnych malowidłach pokrywających wszystkie ściany wnętrza znajdują się widoki świętych dla Żydów miejsc.

Portret Herszla Zagajskiego
autorstwa Zygmunta Menkesa

Po prawej: wybrany fragment polichromii w zbliżeniu;

U dołu: panoramiczny obraz ścian północnej, wschodniej i południowej.

Zgodnie ze zwyczajem, ortodoksyjni Żydzi często modlili się w niewielkich prywatnych bóżniczkach, nazywanych też domami modlitwy. Najczęściej były to po prostu większe pomieszczenia w budynkach mieszkalnych. Najważniejsze żydowskie modlitwy wymagają udziału co najmniej 10 dorosłych mężczyzn, toteż

prywatne domy modlitwy bywały zazwyczaj niewielkie. Bóżniczka Zagajskiego mieściła 80 osób, dla kobiet przeznaczony był osobny balkon przy wejściu, tzw. **babiniec** (na zdjęciu poniżej).

Na zdjęciu stan budynku z 2012(?) r.

W 2015 roku podjęto działania mające na celu rekonstrukcję domu modlitwy w nowej lokalizacji - na Pakoszu, w okolicy **kirkutu**. Podczas zdejmowania ze ścian malowideł odkryto pod nimi pierwotne polichromie. Obecny wystrój wnętrza był prawdopodobnie rezultatem zniszczenia części oryginalnej malatury podczas zakładania instalacji elektrycznej w latach 30. XX w., po czym

przypuszczalnie zdecydowano o przemalowaniu całości.

Według zapowiedzi wykonawców budynek w nowej lokalizacji ma być ukończony w całości do lipca 2016 r.